

**CURTEA SUPRĂMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Mihail Olărescu

(art. art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-872/2023

Nr. PIGD 1-21038249-01-1ra-05062023)

Recursuri inadmisibile depuse până la 01 septembrie 2023 în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) CPP; motivarea deciziei instanței de apel nu este nerezonabilă, iar dezacordul cu pedeapsa individualizată legal nu constituie temei de recurs; refuzul aplicării Legii nr. 243/2021 privind amnistia este legal; recalificarea faptei din tentativă de omor în vătămare corporală gravă este neîntemeiată; acordarea despăgubirilor morale este justificată.

30 aprilie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Tamara Mereuță, Ion Dadu, Valentina Suruceanu

Instanța de apel: Silvia Cecan, Silvia Gîrbu, Sergiu Daguța

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Mihail Olărescu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte,*

Alexandru Negru,

Lilia Roic-Botezatu, *judcători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Mihail Olărescu s-a născut în anul 1981 în r. Hîncești. El a fost învinuit, în temeiul art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal (tentativă de omor a două persoane).

2. Mihail Olărescu a fost apărât de avocații Margareta Badea și Constantin Gîlcă.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Prin [sentința](#) Judecătoriei Hîncești, sediul Central, Mihail Olărescu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la închisoare pe un termen de 15 ani.

4. La 20 decembrie 2022, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis, din alte motive, apelurile formulate de Mihail Olărescu și apărătorul acestuia, Margareta Badea, dar și apelul părții vătămate, Svetlana Macari, a casat, inclusiv din oficiu, sentința primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre. În temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța a constatat detenția în condiții proaste și a redus termenul pedepsei aplicate cu 89 de zile. În rest, sentința primei instanțe a fost menținută fără modificări. Potrivit deciziei, termenul pedepsei a fost redus lui Eduard Carabet. Prin încheierea din 24 martie 2023, instanța de apel a corectat această eroare.

5. La 13 februarie 2023, Mihail Olărescu, a depus recurs împotriva deciziei din 20 decembrie 2022. La 02 martie 2023, avocatul Constantin Gîlca, în interesele condamnatului, la fel a depus recurs. În ambele recursuri se solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și recalificarea faptelor conform art. 152 alin. (2) Cod penal și aplicarea actului de amnistie.

6. Urmărirea penală a fost pornită la 26 februarie și s-a finalizat la 15 martie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 15 martie – 26 mai 2021. Instanța de apel a examinat cauza între 03 septembrie 2021 și 20 decembrie 2022. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 05 iunie 2023.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

7. Mihail Olărescu a fost acuzat că, la 25 februarie 2021, ora 19:00, într-o localitate din r. Hîncești, aflându-se la domiciliul Svetlanei Macari, în contextul unor relații ostile cu aceasta și Cristina Hariuc, a lovit-o pe Svetlana Macari cu un cuțit în partea dreaptă a abdomenului, după care a izbit-o pe scările de la intrare în locuință, provocându-i fracturi costale. Ulterior, i-a aplicat o lovitură cu cuțitul și Cristinei Hariuc, în partea stângă a abdomenului. Din cauze independente de voința sa, decesul victimelor nu a survenit. Potrivit rapoartelor de expertiză, Svetlana Macari a suferit vătămări corporale medii, iar Cristina Hariuc vătămări corporale grave care prezentau pericol pentru viață. Acțiunile lui Mihail Olărescu au fost calificate în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal.

b. Probele

8. Partea vătămată Svetlana Macari a declarat că se afla în relații de concubinaj cu Mihail Olărescu din noiembrie 2020. În seara zilei de 25 februarie 2021, în urma refuzului de a-i oferi acestuia bani, între ei a izbucnit un conflict, în timpul căruia Mihail a devenit agresiv și i-a luat telefonul. Alături se afla și Cristina Hariuc. Când aceasta a intervenit, Mihail a scos un cuțit de bucătărie, i l-a pus Cristinei la gât și a amenințat-o cu moartea. Cristina a încercat să sune la 112, dar a fost împinsă pe o canapea. Svetlana a fugit afară, fiind urmărită de Mihail, care i-a aplicat o lovitură de cuțit în zona ficatului și a împins-o pe treptele de beton. Apoi ea a mers la vecinul Ion Ardifoc, care a chemat ambulanța și poliția. În spital i s-au constatat o plagă tăiată și trei coaste fracturate. Înainte de intervenția chirurgicală, Cristina i-a spus că și ea a fost lovită cu cuțitul în abdomen de către inculpat (f.d. 17-19 vol I). În fața instanței de judecată, partea vătămată a reiterat conflictul declanșat de cererea de bani, a susținut că l-a văzut pe Mihail cu cuțitul la gâtul Cristinei și că i-a făcut semn că îi va da banii pentru a calma situația. După ce Cristina a încercat din nou să sune la poliție, Mihail a reacționat violent, însă ea nu a observat exact momentul în care a fost lovită. Nu a observat nici momentul în care ea însăși a fost lovită, dar a simțit o durere și a constatat că sângerează. A susținut că Mihail era în stare de ebrietate și nu a avut intenția de a le omorî, ci de a le speria (f.d. 194-195 vol. I).

9. Partea vătămată Cristina Hariuc a confirmat că se afla în gospodăria Svetlanei în momentul declanșării conflictului și că a intervenit atunci când Mihail a devenit agresiv. Atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată aceasta a relatat că Mihail Olărescu, în contextul conflictului, a scos un cuțit, i l-a pus la gât și a amenințat-o, după ce a încercat să sune la 112. După fuga Svetlanei în curte, Cristina a ieșit din casă și a văzut-o pe aceasta întinsă la pământ în fața scărilor, lângă Mihail. Ea s-a speriat și a încercat să se închidă în casă, dar Mihail a intrat cu forța și i-a aplicat o lovitură de cuțit în zona abdomenului. A fost transportată la spital și supusă unei intervenții chirurgicale de urgență pentru o plagă penetrantă cu lezarea stomacului. Ea a perceput aceste acțiuni ca o amenințare reală la viața și integritatea sa. Nu a văzut direct momentul în care Mihail a agresat-o pe Svetlana, dar a aflat ulterior că și aceasta fusese rănită (f.d. 23-24; 192-193 vol. I).

10. Martora Ira Hariuc, sora Cristinei, a confirmat că au mers împreună la magazin și apoi la casa Svetlanei Macari, unde au consumat bere. Ea a plecat înainte de incident, dar, aflată din nou la magazin, a fost alertată de Cristina, care striga că a fost înjunghiată. A văzut-o murdară de sânge și a chemat ambulanța. Ulterior, a aflat de la Cristina că ea și Svetlana au fost înjunghiate de Mihail Olărescu (f.d. 26; 196 vol. I). Martorul Ion Ardifoc a declarat că, în jurul orelor 19:00–20:00, la el a venit Svetlana Macari, plină de sânge, spunând că Mihail a tăiat-o cu un cuțit și că s-ar putea ca și Cristina să fi fost rănită. El a chemat ambulanța și poliția (f.d. 25 vol. I).

11. La urmărirea penală, Mihail Olărescu nu a avut o poziție clară. Inițial, el nu a recunoscut vina, negând comiterea infracțiunii (f.d. 74-76). Ulterior, el a recunoscut parțial implicarea, declarând că, în seara incidentului, a consumat băuturi alcoolice și că a avut un conflict verbal cu Macari Svetlana legat de o sumă de bani. El a luat un cuțit cu mânerul de culoare neagră de pe masă pentru a tăia pâine pentru câini și l-a avut asupra sa în curte. În timpul conflictului, fără să-și dea seama, el a înțepat-o pe Svetlana, după care aceasta a căzut pe scări. Cu privire la Cristina Hariuc, el a împins-o, dar nu știe unde a lovit-o. El a pus cuțitul pe masă înainte de a o urmări pentru a-i lua telefonul. El nu a șters cuțitul și nu a avut intenția de a răni pe cineva (f.d. 87-91). În cadrul verificării declarațiilor la locul săvârșirii infracțiunii, Mihail Olărescu a indicat locurile unde s-au produs altercațiile, descriind împrejurările faptei. El a relatat că scandalul a izbucnit de la suma de 20 de lei, solicitată concubinei sale, Svetlana Macari, pentru achiziționarea de metal uzat. Potrivit spuselor sale, el „a dorit să o cuprindă ca să o liniștească”, însă, fără să-și dea seama cum, „a înfipt cuțitul” în Svetlana, aceasta fiind ulterior împinsă și căzând pe trepte. El a ajutat-o să se ridice, dar nu a putut preciza cum a fost rănită. El a afirmat că s-a apropiat și de Cristina Hariuc, pe care a „împuns-o”, fără a observa cum se simțea aceasta. În cadrul acțiunii procesuale, a fost identificat și ridicat un cardigan aparținând lui Svetlana Macari ce prezenta un orificiu compatibil cu o înțepătură în zona dreaptă a abdomenului. De asemenea, Olărescu a indicat cu exactitate soba de pe care a luat cuțitul și masa pe care l-ar fi lăsat ulterior (f.d. 93-95 vol. I). În fața instanței de judecată, Mihail Olărescu a negând din nou vina. El a susținut că nu își amintește să fi folosit cuțitul împotriva celor două victime, invocând starea avansată de ebrietate. El nu a avut intenția să le rănească, ci doar să le sperie și nu a avut niciun motiv să le agreseze. El a sugerat că declanșarea conflictului ar fi fost provocată de Cristina Hariuc, care l-ar fi insultat (f.d. 197-198 vol. I). În instanța de apel, condamnatul a refuzat să facă declarații. El a menționat doar că nu este de acord cu sentința în partea stabilirii pedepsei. În ultimul cuvânt, acesta a declarat că îi pare rău de cele comise (f.d.45 vol. II). Testarea alcoolului în aerul expirat, efectuată la 26 februarie 2021, ora 00:00, a arătat, la Mihail Olărescu o concentrație a alcoolului de 0,31 mg/l (f.d. 60 vol. I).

12. La fața locului a fost identificat și ridicat un cuțit de bucătărie cu mâner negru, descris identic de ambele părți vătămate (f.d. 9-14 vol. I). Cuțitul, cu o

lungime de aproximativ 27 cm, a fost examinat în cadrul procesului-verbal de examinare a obiectului (f.d. 27-28 vol. I). De la fața locului a fost ridicat și un prosop ce prezenta urme de substanță brun-roșiatică. Ulterior, în cadrul verificării declarațiilor la locul săvârșirii faptei a fost identificat și ridicat cardiganul aparținând Svetlanei Macari, care prezenta o tăietură în partea laterală dreaptă și pete de substanță brun-roșiatică (f.d. 33-34 vol. I). Rapoartele de expertiză medico-legală din 10 martie 2021 au stabilit că partea vătămată Cristina Hariuc a suferit o plagă penetrantă a abdomenului pe stânga, cu lezarea stomacului, leziune care prezenta pericol pentru viață și care se încadrează în categoria vătămarilor corporale grave, iar partea vătămată Svetlana Macari o plagă tăiată nepenetrantă în zona abdomenului pe dreapta și fracturi ale coastelor V, VI și IX, calificându-se ca vătămări corporale medii (f.d. 38-39; 46-47 vol. I). Expertiza psihiatrico-legală a stabilit că Mihail Olărescu nu suferă de o maladie psihiatrică. La momentul comiterii infracțiunii, el avea capacitatea de a înțelege și controla acțiunile, acționând cu discernământ. Acesta nu prezenta tulburări de personalitate (f.d. 150-154 vol. I). Potrivit cazierului judiciar, Mihail Olărescu anterior nu a fost judecat (f.d.68 vol. I).

c. Sentința

13. La 26 mai 2021, prin [sentința](#) Judecătoriei Hîncești, sediul Central, Mihail Olărescu a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal. Acesta a fost condamnat la 15 ani de închisoare. Instanța a admis în principiu acțiunea civilă în privința prejudiciului material și a dispus încasarea de la Mihail Olărescu în beneficiul lui Cristina Hariuc, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, a sumei de 100.000 de lei.

14. Instanța a constatat că Mihail Olărescu a comis tentativa de omor intenționat asupra a două persoane. În acțiunile lui este prezentă intenția directă. El a urmărit în mod conștient suprimarea vieții victimelor, aplicând lovituri cu cuțitul în zone vitale ale corpului (abdomen), ceea ce a cauzat Svetlanei Macari vătămări corporale medii (plagă înțepată penetrantă, fracturi costale) și Cristinei Hariuc vătămări corporale grave (lezarea stomacului, pericol vital direct). Chiar dacă faptele nu și-au produs efectul letal, consecința s-a datorat unor cauze independente de voința lui. Declarațiile părților vătămate au fost coroborate cu celelalte probe administrate în cauză – rapoartele de expertiză medico-legală, declarațiile martorilor și mijloacele materiale de probă. Versiunea lui Mihail Olărescu, potrivit căreia nu-și amintește faptele din cauza consumului de alcool, a fost respinsă, instanța reținând că acesta dispunea de discernământ și capacitate de apreciere a faptelor comise. Totodată, instanța a apreciat critic declarațiile Svetlanei Macari, reținând că aceasta, fiind în relații de concubinaj cu condamnatul, a încercat să-i minimalizeze responsabilitatea lui penală.

15. La stabilirea pedepsei instanța a luat în considerare gravitatea faptei comise și personalitatea lui Mihail Olărescu. Nu au fost reținute circumstanțe atenuante sau agravante. Instanța a apreciat că scopurile pedepsei pot fi atinse numai prin

izolarea condamnatului de societate. De asemenea, instanța a ținut cont de faptul că fapta a constituit o tentativă, și a redus termenul la 3/4 din maximul pedepsei prevăzute pentru infracțiunea consumată.

16. Instanța a soluționat și acțiunea civilă formulată de partea vătămată Cristina Hariuc. În lipsa unor probe suficiente privind prejudiciul material, cererea în această parte a fost respinsă. Ținând cont de gravitatea suferințelor fizice și psihice suferite, instanța a dispus încasarea de la inculpat a sumei de 100.000 lei cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral.

d. Apelurile și decizia instanței de apel

17. La 26 mai 2021 și, respectiv, la 30 iunie 2021, condamnatul Mihail Olărescu și apărătorul său, Margareta Badea, au declarat apeluri prin care au solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde. Ambii au invocat regretul manifestat de condamnat pentru faptele comise, lipsa antecedentelor penale, faptul că părțile vătămate l-au iertat și au cerut stabilirea unei pedepse neprivative de libertate. Ulterior, condamnatul a înaintat cereri suplimentare de apel, solicitând aplicarea amnistiei.

18. La 04 iunie 2021, și Svetlana Macari a declarat apel, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde în privința condamnatului, arătând că pedeapsa stabilită este excesiv de severă și că instanța nu a valorificat corespunzător caracterizarea pozitivă a acestuia. Ea a relatat circumstanțele incidentului din 25 februarie 2021, încercând să minimizeze acțiunile lui Mihail Olărescu și susținând că situația conflictuală a fost amplificată de comportamentul provocator al Cristinei Hariuc. Totodată, condamnatul a acționat sub influența alcoolului și a tensiunii momentului, fără intenție de omor, și a subliniat relația apropiată avută cu acesta, descriindu-l ca pe o persoană muncitoare și responsabilă.

19. În cadrul procesului examinării în instanța de apel avocatul Constantin Gîlcă fiind desemnat din oficiu pentru a asigura apărarea condamnatului (f.d. 5 vol. II), în cadrul luărilor de cuvânt a invocat că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, susținând că acțiunile comise constituie infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) Cod penal.

20. La 20 decembrie 2022, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis, din alte motive, apelurile, a casat, inclusiv din oficiu, sentința primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre. În temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța a constatat detenția în condiții proaste și a redus termenul pedepsei aplicate lui Mihail Olărescu cu 89 de zile. În rest, sentința primei instanțe a fost menținută fără modificări. Instanța a subscris soluției adoptate de prima instanță și a confirmat temeinicia constatării vinovăției condamnatului pentru săvârșirea tentativei de omor intenționat asupra a două persoane. Ea a respins criticile aduse asupra calificării juridice a faptei și a considerat neîntemeiată solicitarea apărării privind recalificarea faptelor în baza art. 152 alin. (2) Cod penal. Instanța a reținut că toate elementele constitutive ale tentativei de omor sunt întrunite, condamnatul a acționat cu intenție directă, aplicând lovituri cu cuțitul în regiuni vitale ale corpului

victimelor, urmărind suprimarea vieții acestora. În privința pedepsei, sancțiunea de 15 ani închisoare aplicată de prima instanță a fost considerată justificată prin gravitatea excepțională a faptei. Instanța de apel a respins solicitarea condamnatului de aplicare a Legii amnistiei, reținând că pentru infracțiunea săvârșită actul de amnistie nu este aplicabil potrivit art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 243/2021 privind amnistia. Decizia motivată a fost pronunțată la 07 februarie 2023.

e. Recursurile

21. La 13 februarie 2023, condamnatul a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală. Recurentul solicită rejudecarea cauzei, recalificarea faptei și aplicarea unei pedepse mai blânde și a actului de amnistie. Condamnatul susține că acțiunile comise de el nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 Cod penal, solicitând recalificarea acestora în baza art. 152 Cod penal. Instanța de apel nu a luat în considerare faptul că părțile vătămate l-au iertat și au solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, nefiind demonstrată intenția sa de a lipsi de viață victimele. De asemenea, obligarea la plata prejudiciului moral a fost excesivă, invocând că vinovăția, condiție esențială a răspunderii civile, nu a fost dovedită. Decizia instanței de apel este nemotivată și afectată de erori grave. În perioada 24 martie 2023 - 18 martie 2025, el a adresat mai multe cereri Curții Supreme de Justiție, invocând lipsa intenției de a comite infracțiunea și absența certificatelor de deces ale părților vătămate. Deși avea posibilitatea să comită omorul, el a părăsit locul faptei știind că victimele erau în viață și fără a întreprinde acțiuni pentru a le omorî. Din cauza încadrării greșite a faptei, el a fost privat de dreptul de a solicita examinarea cauzei în procedură simplificată și reducerea corespunzătoare a pedepsei.

22. La 02 martie 2023, avocatul Constantin Gîlcă a depus recurs în numele condamnatului. Acesta își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicitând recalificarea faptei din tentativă de omor în vătămare corporală gravă, potrivit art. 152 alin. (2) Cod penal. El susține lipsa intenției directe de a suprima viața victimelor, invocând conflictul spontan, starea de ebrietate, renunțarea benevolă la consumarea omorului, lipsa antecedentelor penale și declarațiile părților vătămate privind intenția de a speria, nu de a omorî. De asemenea, instanțele au interpretat eronat probele administrate și nu au examinat în mod complet și obiectiv circumstanțele cauzei. Apărarea invocă punctul 4 din [Hotărârea Plenului CSJ nr.11/2012](#) cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor și decizia Curții Supreme de Justiție nr. [1ra-1109/2015](#). Avocatul solicită și aplicarea Legii privind amnistia. La fel, el invocă că termenul de reducere a pedepsei a fost aplicat lui Eduard Carabet, iar în privința condamnatului nu au fost aplicate prevederile legii.

23. La 22 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat procurorului depunerea referinței la recurs. La 14 aprilie 2025, procurorul Cătălin Scutelnic a depus referință și a solicitat respingerea recursurilor ca inadmisibile.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Cererile de recurs a fost depuse până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

...

12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;”

25. La momentul săvârșirii infracțiunii și judecării cauzei în primă instanță și apel, partea relevantă a art. 27, 81 și 145 alin. (2) Cod penal era următoarea:

„**Articolul 27.** Tentativa de infracțiune

Se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Articolul 81. Aplicarea pedepsei pentru infracțiunea neconsumată

(3) Mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

Articolul 145. Omorul intenționat

(2) Omorul săvârșit:

g) asupra a două sau mai multor persoane

se pedepsește cu închisoare de la 15 la 20 ani sau cu detențiune pe viață.”

26. Articolul 6 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243/2021 prevede următoarele:

„ (1) Prevederile art. 1–5 nu se aplică persoanei:

d) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal nr. 985/2002: art. 135–139, art. 140 alin. (2), art. 140¹ –145...”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Recursurile examinate au fost declarate în mai puțin de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

28. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică „legalitatea hotărârii atacate” doar „în limitele invocate în recurs”. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia CSJ nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

29. Recursul condamnatului este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, iar recursul avocatului său – în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală. Pentru a facilita examinarea acestora, recursurile vor fi analizate împreună, în funcție de temeiurile invocate.

a. temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

30. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Codul de procedură penală se referă la motivarea deciziei instanței de apel. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul acestui temei de recurs în decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 100). Acest temei include cinci situații distincte, iar la caz, recurentul menționează că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază și instanța a admis o eroare gravă de fapt. Recurentul nu este de acord cu încasarea prejudiciului moral. El nu este de acord nici cu respingerea cerinței privind aplicarea în privința sa a Legii nr. 243/2021 cu privire la amnistie

31. În raport de standardul impus de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și practica Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea hotărârile [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40), instanța de apel este obligată să răspundă doar argumentelor care, dacă ar fi admise, ar putea schimba soluția. Instanța nu are obligația de a combate toate afirmațiile părților, ci doar acele argumente esențiale. De asemenea, instanța poate respinge un motiv de apel printr-o trimitere generală la considerentele primei instanțe, dacă acestea sunt convingătoare (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35). Simplul dezacord al recurentului cu motivarea instanței de apel nu atrage incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

32. Completul constată că decizia instanței de apel conține motive suficiente pe care își întemeiază soluția. Cu referire la aplicarea Legii cu privire la amnistie, acest argument a primit un răspuns detaliat în decizie (a se vedea para. 19). Instanța de apel a explicat că condamnatul nu întrunește condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 243/2021, deoarece fapta pentru care a fost condamnat intră în mod expres în categoria infracțiunilor excluse de la aplicarea amnistiei. Prin urmare, argumentul în ceea ce privește refuzul instanței de apel de a aplica amnistia este vădit neîntemeiat.

33. În recurs, condamnatul contestă obligarea la plata prejudiciului moral către partea vătămată Cristina Hariuc. Din analiza actelor cauzei rezultă că în instanța de apel condamnatul nu a formulat critici concrete privind temeinicia sau cuantumul despăgubirilor morale acordate. Prin urmare, având în vedere art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, acest argument nu poate fi invocat în recurs. În scopul uniformizării practicii judiciare, completul de asemenea notează că vătămarea cauzată de condamnat părții vătămate i-a cauzat inevitabil ultimei suferințe fizice și psihice (*mutatis mutandis* hot. CtEDO [Guja v. Moldova](#), 2008, § 101). Prima instanță a justificat acordarea despăgubirii pentru prejudiciul moral de 100.000 de lei prin faptul că părții vătămate i-a fost cauzată o vătămare corporală gravă, iar suferințele psihice și fizice sunt resimțite din cauza impactului asupra vieții și stării psihice. Completul nu consideră această motivare vădit nerezonabilă.

34. Prin urmare, în ceea ce privește art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recursul este vădit neîntemeiat.

b. temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală

35. Referitor la temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, completul reiterează că norma respectivă se referă la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Din alin. (1) al acestui articol rezultă că în recurs sunt reparate doar „erorile de drept”. Prin urmare, doar în cazul individualizării sancțiunii contrar prevederilor legale există temeiul de recurs prevăzut de pct. 10). Recurentul nu a indicat prevederile legale încălcate la stabilirea pedepsei. Pedepsa de 15 ani închisoare respectă prevederile art. 81 Cod penal. Ponderea circumstanțelor atenuante sau agravante la stabilirea pedepsei ține de examinarea fondului cauzei, care, de regulă, nu este examinat în recurs de către Curtea Supremă de Justiție.

c. temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală

36. În temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, condamnatul și avocatul acestuia invocă că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, susținând că acțiunile comise constituie infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) Cod penal. Acest argument a fost invocat pentru prima dată de avocatul Constantin Gîlcă în cadrul luărilor de cuvânt în instanța de apel, după ce, la 22 aprilie 2022, acesta a fost desemnat din oficiu pentru a asigura apărarea condamnatului în procedura apelului. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală în decizia nr. [Ira-854/2022](#), § 123. Acest temei este aplicabil atunci când unele fapte care nu sunt disputate de părți sunt încadrate greșit din punct de vedere juridic. Pct. 12 se referă la o eroare de drept.

37. Recurenții susțin că acțiunile comise nu întrunesc elementele tentativei de omor intenționat. Această poziție se întemeiază, în esență, pe ideea lipsei intenției directe de a suprima viața victimelor. Instanțele de fond și apel au constatat, pe baza unui probatoriu complet și coroborat, că Mihail Olărescu a aplicat victimelor lovituri cu cuțitul în zone vitale ale corpului (abdomen), generând un risc major

pentru viața acestora. În cazul părții vătămate Cristina Hariuc, a fost cauzată o plagă penetrantă cu lezarea stomacului, ceea ce, potrivit raportului de expertiză medico-legală, reprezintă o vătămare corporală gravă cu pericol vital direct. Intenția directă a condamnatului rezultă nu doar din obiectul și localizarea loviturilor, ci și din perseverența în atac, în sensul că după aplicarea primei lovituri a continuat conflictul și a încercat să împiedice victima să sune la 112. Conduita condamnatului nu demonstrează o retragere voluntară, o încercare de a ajuta victimele sau de a remedia consecințele. Simpla stare de ebrietate sau conflictul spontan invocat nu sunt suficiente pentru a exclude această intenție, în condițiile în care atacul a fost efectuat cu un cuțit de peste 20 de cm. și direcționat spre regiuni anatomice esențiale pentru supraviețuire. Faptul că partea vătămată Svetlana Macari a exprimat ulterior ideea că condamnatul ar fi dorit doar să le sperie nu poate înlătura această concluzie. Potrivit apărării, faptele ar constitui doar vătămare corporală medie, nu este susținută de ansamblul probelor administrate. Recurenții propun o reinterpretare selectivă a probelor, ignorând atât gravitatea leziunilor cauzate, cât și natura și direcția loviturilor aplicate. Apărarea invocă punctul 4 din [Hotărârea Plenului CSJ nr.11/2012](#) și Decizia nr. [1ra-1109/2015](#). Totuși, aceste trimiteri sunt irelevante. Spre deosebire de ipoteza reglementată în hotărârea Plenului, în cauza de față nu există dovezi ale unei retrageri voluntare din săvârșirea faptei. Dimpotrivă, după aplicarea loviturilor în zone vitale, Mihail Olărescu a manifestat perseverență în atac și nu a întreprins vreo acțiune pentru salvarea victimelor. Cât privește decizia nr. 1ra-1109/2015, completul reține că acea speță este diferită. În acea cauză, condamnată, după ce a produs leziuni, a aruncat cuțitul și a cerut martorilor să cheme ambulanța pentru a acorda ajutor victimei. În schimb, în prezenta cauză, atacul a continuat, fiind direcționat spre regiuni anatomice esențiale pentru viață, fără nicio intenție de remediere a consecințelor.

38. Deși în recurs avocatul a invocat că reducerea pedepsei a fost aplicată altui condamnat, acest argument nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală. Oricum, el este irelevant, întrucât eroarea materială a fost corectată prin încheierea instanței de apel din 24 martie 2023 (a se vedea para. 4).

39. Completul nu constată vreun temei pentru recalificarea faptei și, respectiv, în partea art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, recursurile sunt vădit neîntemeiate.

40. Din motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile lui Mihail Olărescu și a apărătorului Constantin Gîlcă împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Alexandru Negru

Lilia Roic-Botezatu